

SARS-CoV-2 pravidla bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Tato doporučení k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci se vztahují k požadavkům na zajištění zdraví a bezpečnosti v souvislosti s výskytem SARS-CoV-2, a to po dobu trvání epidemické situace celonárodního významu (dále jen epidemie).

SARS-CoV-2 pravidla pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci blíže specifikují požadavky zákona č. 262/2006 Sb. (zákoník práce) a zákona č. 258/2000 Sb. (o ochraně veřejného zdraví), zákona č. 309/2006 Sb. (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci) a prováděcích právních předpisů. Při splnění těchto podrobných požadavků může zaměstnavatel předpokládat, že naplní nároky výše uvedených předpisů. Pokud se zaměstnavatel rozhodne pro jiné řešení, musí zaměstnancům zajistit přinejmenším shodnou úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví.

Tato doporučení reflektují nejmodernější poznatky v oblasti technologie, pracovního lékařství a hygieny práce, stejně jako další spolehlivé informace z oblasti ergonomie, které musí zaměstnavatel brát v úvahu v rámci bezpečnosti a ochrany zdraví při epidemii.

Dokument vychází z dokumentů, doporučení a sdělení EK, Rady, ECDC a EU-OSHA ("SARS-CoV-2 occupational health and safety regulation" (version 22.9.2020), Joint Ministerial Gazette 2020 p. 484-495). Skutečnosti uvedené v dokumentu byly platné ke dni 21. prosince 2020.

Pro další informace je doporučováno kontaktovat místně příslušný orgán ochrany veřejného zdraví, resp. místě příslušnou krajskou hygienickou stanici nebo Hygienickou stanici hlavního města Prahy.

Popřípadě je možné oslovit odbor ochrany veřejného zdraví Ministerstva zdravotnictví, a to prostřednictvím e-mailové adresy hp@mzcr.cz nebo vh@mzcr.cz.

Předkládaný text je výhradně doporučením. Doporučení může sloužit jako podklad pro hodnocení a řízení rizik bezpečnosti a ochrany zdraví při práci prováděného zaměstnavatelem. Doporučením nejsou nikterak ovlivněny či nahrazeny povinnosti zaměstnavatele stanovené zejména zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, nebo dalších právních předpisů upravujících bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Hodnoty a specifická doporučení jsou výhradně orientačními, pokud není citována povinnost stanovená právním předpisem či obdobně závazným dokumentem.

Obsah

1	Rozsah působnosti	4
2	Definice	4
2.1	SARS-CoV-2	4
2.2	Ochranné prostředky dýchacích cest (nos, ústa)	4
2.3	Medicínské ochranné masky / chirurgické ústenky (například dle normy ČSN EN 14683)	5
2.4	Filtrující poloobličejové masky (například dle normy ČSN EN 149)	5
2.6	Ochranné respirátory s výměnným částicovým filtrem (např. dle normy ČSN EN 140 a v kombinaci s ČSN EN 143)	5
2.7	Chrániče obličeje (např. dle normy ČSN EN 166)	5
2.8	Pravidlo zachování odstupu / minimální vzdálenosti	5
2.9	Krátké kontakty / krátká setkání	5
3	Posouzení rizik	6
4	Ochranná opatření	6
4.2	Doporučení v klíčových oblastech standardu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci	7
4.2.1	Podoba pracovních míst	7
4.2.2	Sociální zařízení, jídelny a odpočívárny	8
4.2.3	Větrání a ventilace	8
4.2.4	Práce z domova	9
4.2.5	Pracovní cesty a schůzky	9
4.2.6	Zajištění dostatečně bezpečné vzdálenosti	10
4.2.7	Pracovní vybavení / nástroje	10
4.2.8	Organizace pracovní doby a přestávek	11
4.2.9	Uskladnění pracovních oděvů a osobních ochranných prostředků	11
4.2.10	Přístup externích osob na pracoviště a do prostor	11
4.2.11	Instrukce k postupu v případech podezření na infekci	12
4.2.12	Zvážení psychického stresu	12
4.2.13	Prostředky pro zakrytí dýchacích cest a osobní ochranné prostředky	12
4.2.14	Podávání instrukcí a proaktivní komunikace	13
5	Preventivní pracovnělékařská péče	13
5.1	Obecné poznámky na úvod	13
5.2	Preventivní pracovnělékařská péče	14
5.2.1	Obecné informace k preventivní pracovnělékařské péči	14
5.2.2	Pracovnělékařská péče ve spojitosti s prací nesoucí riziko nákazy SARS-CoV-2 (s vědomým zacházením s biologickým činitelem SARS-CoV-2)	14
5.2.3	Pracovnělékařská péče vyplývající z práce na dálku v době epidemie	14

5.3	Hodnocení nákazy SARS-CoV-2 mezi zaměstnanci	14
5.5	Návrat do práce po prodělání nemoci COVID-19	15
	Příloha: Ochranná opatření pro speciální místa výkonu práce, pracovní stanice a speciální pracovní zařízení	16
1	Staveniště	16
2	Zemědělství, lesnictví	16
3	Doručovací služby, veřejná doprava a cestování	16
4	Ubytování zaměstnanců	17
Zdroj		Chyba! Záložka není definována.

1 Rozsah působnosti

- (1) Tato SARS-CoV-2 doporučení pro ochranu zdraví a bezpečnost při práci podporují SARS-CoV-2 standard bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.
- (2) Cílem těchto doporučení je účinně ochránit zdraví zaměstnanců během epidemie SARS-CoV-2 pomocí opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Zavedení těchto opatření v továrnách, zařízeních a kancelářích také přispěje k ochraně celé populace tím, že dojde k přerušení řetězce infekce.
- (3) Rozsah časové působnosti SARS-CoV-2 doporučení pro ochranu zdraví a bezpečnost při práci je vymezený trváním epidemické situace národního významu. Pokud vyvstanou nové vědecké poznatky s dopadem na požadovaná opatření, budou doporučení upravena.

2 Definice

2.1 SARS-CoV-2

- (1) SARS-CoV-2, virus způsobující těžký akutní respirační syndrom, patří do čeledi koronavirů. Infekce SARS-CoV-2 může vést k onemocnění respirační chorobou COVID-19. Vzhledem k tomu, že molekulární biologie viru vykazuje vysokou shodu se SARS-CoV-1 a MERS-CoV (koronavirem způsobujícím onemocnění MERS), byl SARS-CoV-2 zařazen do 3. skupiny biologického činitele (nařízení vlády č. 361/2007 Sb.). Při klasifikaci byla brána v úvahu také potenciální závažnost onemocnění. Zaprvé je nutné vzít v úvahu, že se závažné symptomy nerozvinuly u všech infikovaných. Dále se pak má za to, že u značné části lidí infikovaných SARS-CoV-2 se nevyvinou žádné příznaky, nebo jenom mírné příznaky podobné nachlazení.
- (2) SARS-CoV-2 se přenáší primárně a největší měrou ve formě vzdušných kapének (aerosolů), které vznikají v respiračním ústrojí infikované osoby a tyto pak putují k dalším lidem. Místem vstupu jsou exponované sliznice příjemce (ústa, nos, oči). K přenosu dochází v první řadě v těsné fyzické blízkosti osoby šířící virus, například na vzdálenost běžnou při hovoru nebo bližší. Je známo, že zvláště v uzavřených prostorech se virus mezi lidmi přenáší kapénkami nebo aerosoly velmi efektivně a poté se šíří v populaci. Může rovněž docházet, přestože v menší míře, k přenosu kontaktem s kontaminovanými povrchy nebo z kontaminovaných rukou – také tato cesta přenosu musí být brána v úvahu.
- (3) Šířit virus mohou nejen osoby, které COVID-19 onemocněly, ale také infikovaní lidé, kteří nemají žádné příznaky. Virus mohou šířit už jeden nebo dva dny před nástupem symptomů. Riziko nákazy stoupá s počtem a délkou nechráněných kontaktů s lidmi infikovanými SARS-CoV-2.

2.2 Ochranné prostředky dýchacích cest (nos, ústa)

Ochranné prostředky dýchacích cest jsou textilní výrobky, které zakrývají alespoň ústa a nos, a umožňují výrazné snížení respiračního toku nebo vylučování slin/hlenu/kapének do okolí. Ochranné prostředky dýchacích cest chrání ostatní před infekcí. Nejsou ani zdravotnickými prostředky, ani osobními ochrannými prostředky (OOP).

2.3 Medicínské ochranné masky / chirurgické ústenky (například dle normy ČSN EN 14683)

Medicínské ochranné masky / chirurgické ústenky jsou zdravotnickými prostředky, a podléhají proto legislativě o zdravotnických prostředcích. Chrání ostatní před vystavením potenciálně infekčním kapénkám, pocházejícím od osoby, která má nasazený ochranný prostředek dýchacích cest. Vyžaduje se, aby medicínské ochranné masky / chirurgické ústenky prošly schvalovací procedurou.

2.4 Filtrující poloobličejové masky (například dle normy ČSN EN 149)

(1) Filtrující poloobličejové masky (např. FFP) jsou ochranné dýchací masky. Jsou to OOP, které toho, kdo je má na sobě, chrání před kapenkami a aerosoly. Filtrující poloobličejové masky se vzájemně odlišují mimo jiné filtrační kapacitou, a jsou proto podle rostoucí kapacity kategorizovány do tříd. Filtrující poloobličejové masky musí projít schvalovací procedurou.

(2) Filtrující poloobličejové masky s výdechovým ventilem chrání jenom toho, kdo je nosí (sebeochrana), takže nejsou vhodné pro vzájemnou ochranu před infekcí (ochranu ostatních).

2.6 Ochranné respirátory s výměnným částicovým filtrem (např. dle normy ČSN EN 140 a v kombinaci s ČSN EN 143)

Ochranné respirátory s vyměnitelným částicovým filtrem představují osobní ochranné prostředky. Vzduch proudí do respirátoru částicovým filtrem. Vydechovaný vzduch proudí výdechovým ventilem nebo jinými díly do okolní atmosféry. To znamená, že ochranný respirátor nemá pro ostatní protektivní přínos. Ochranné respirátory s výměnnými částicovými filtry chrání svého nositele před kapenkami a aerosoly. Respirátory s výměnným částicovým filtrem musí projít schvalovací procedurou.

2.7 Chrániče obličeje (např. dle normy ČSN EN 166)

Chrániče obličeje (obličejové štíty / hledí) představují osobní ochranný prostředek. Obvykle se skládají z čelenky, chrániče čela, helmy / ochrany hlavy, ochranné kukly nebo jiné vhodné fixace. Chrániče obličeje jsou navrženy, aby chránily svého nositele před vnějším nebezpečím, jako jsou kapky a postřikání. Chrániče obličeje musí projít rovněž schvalovací procedurou.

2.8 Pravidlo zachování odstupu / minimální vzdálenosti

Minimální vzdálenost 2 m mezi zaměstnanci a dalšími lidmi (např. zákazníky, dalšími zaměstnanci daného zaměstnavatele) snižuje nebezpečí přenosu SARS-CoV-2. U některých typů práce, při kterých vzniká větší množství aerosolu, jako při profesionálním zpěvu, mohou být vyžadovány větší vzdálenosti.

2.9 Krátké kontakty / krátká setkání

Z krátkého kontaktu nebo setkání, které v úhrnu trvá méně než 15 minut, podle současných poznatků, plyne pouze malé riziko nákazy.

3 Posouzení rizik

- (1) S ohledem na epidemii se vyžaduje, aby zaměstnavatel přezkoumal a, pokud je to nezbytné, aktualizoval stávající posouzení rizik a opatření k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, aby obsahovalo veškerá dodatečná opatření potřebná k ochraně před infekcí při práci.
- (2) Zaměstnavatel by měl při revizi a aktualizaci posouzení rizik a definování konkrétních opatření k prevenci infekce zapojit odborníka na bezpečnost a ochranu zdraví při práci a také lékaře pracovnílékařských služeb. Tento proces by měl probíhat participativním způsobem, ve spolupráci se zástupci zaměstnanců nebo, pokud zde nejsou, se samotnými zaměstnanci.
- (3) Při hodnocení rizik je třeba řádně zohlednit podobu a strukturování pracovních úkolů, pracovní dobu a integraci zaměstnanců pracujících z domova do pracovních procesů, jakož i další faktory psychického stresu, které je třeba brát v úvahu v důsledku epidemické situace.
- (4) Protože je spolupráce zaměstnanců nezbytná pro zavedení a dodržování opatření týkajících se chování k zabránění šíření SARS-CoV-2, je zapotřebí rozvinout a udržovat povědomí o bezpečnosti. To se týká též zaměstnanců z externích společností, dočasných zaměstnanců nebo lidí zaměstnaných na základě dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr.
- (5) Pokud s sebou prováděná práce nese zvláštní riziko infekce SARS-CoV-2 (např. práce zahrnující přímý kontakt s osobami, u nichž je nákaza známá, či práce v laboratořích), aplikují se relevantní ustanovení dle nařízení vlády č. 361/2007 Sb.
- (6) Kromě kolektivních opatření je také třeba zkoumat, zda a do jaké míry jsou nutná opatření individuálního charakteru u zvláště citlivých zaměstnanců, aby nebyli infikováni od zaměstnanců nebo zákazníků (nelze opomenout i ochranu těhotných zaměstnankyň, mladistvých, ...).

4 Ochranná opatření

Následující doporučení jsou zde podrobně vysvětlena na základě nejnovějších poznatků v oblasti technologií, pracovního lékařství, hygieny a dalších ergonomických zjištění, a rovněž vládních předpisů.

Základní opatření

- (1) Stupeň priority příslušející ochranným opatřením na základě principů stanovených v části § 102 odst. 5 písm.) h) zákoníku práce se uplatní rovněž u opatření na ochranu osob před infekcí v práci, přičemž prostředky kolektivní ochrany mají být upřednostňovány před prostředky individuální ochrany. Technická opatření mají přednost před organizačními, a tyto zase mají přednost před osobními opatřeními. Tato různá opatření musí být důkladně propojena. Která z těchto opatření mají smysl a jsou vhodná pro konkrétní stanoviště, závisí na hodnocení rizik.
- (2) Zaměstnavatel musí učinit zejména opatření k omezení nechráněných kontaktů mezi lidmi (včetně nepřímého kontaktu prostřednictvím povrchů) a do té míry, do jaké je to možné, snížit vzdušnou koncentraci viru v pracovním prostředí. K tomu jsou vhodná opatření jako pravidlo o zachovávaní fyzického odstupu, práce ve stanovených skupinách, technická opatření oddělující dýchací prostor mezi lidmi, využívání možností kontaktu na dálku, izolace nemocných, intenzivnější úklid povrchů a zvýšená hygiena rukou.

(3) Pokud charakter práce neumožňuje dodržování pravidla o zachovávání odstupu, a nelze tomuto pravidlu vyhovět technickými opatřeními, jako např. přepážkami mezi pracovními stanovišti, musí zaměstnanci nosit minimálně ochranný prostředek dýchacích cest, z důvodu vzájemné protekce. Je-li to odůvodněno úrovní rizika nákazy vyplývající z posouzení rizik, jsou jako osobní ochranné prostředky vyžadovány filtrující poloobličejové masky (minimálně FFP2 nebo srovnatelné [<https://koronavirus.mzcr.cz/doporuceni-k-noseni-respiratoru-a-rousek-ustenek-a-doporucene-tridy-ochrany-pro-vybrane-profese/>]). To samé platí, pokud v přímém styku nemůže jedna ze zúčastněných stran mít nasazený ochranný prostředek dýchacích cest.

(4) Při provádění základních, technických, organizačních a osobních opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je třeba mít na mysli zejména následující:

1. Design a struktura pracovního prostředí, např. uspořádání pracovních stanic s ohledem na požadavek zajištění dostatečných odstupů, větrání nebo ventilace, zařízení jako jsou přepážky či bariéry, a případně také cesty pohybu.
2. Omezení kontaktu, např. za pomoci digitální komunikace, vytváření a udržování pracovních skupin, organizace pracovní doby, práce z domova.
3. Hygiena a úklid, např. pravidelné a důkladné mytí rukou; pokud není možné, zajištění vhodného a rehydratujícího dezinfekčního prostředku na ruce; změna frekvence úklidu.
4. Obecná pravidla chování, např. udržování si odstupů; zdržení se zdravení s podáním rukou; kašláním a kýcháním do lokte nebo do papírového kapesníku, a v případě příznaků onemocnění pobyt v domácím prostředí.

4.2 Doporučení v klíčových oblastech standardu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

4.2.1 Podoba pracovních míst

(1) Pracovní prostor by měl být rozvržen tak, aby mezi přítomnými zaměstnanci mohla být zachována vzdálenost nejméně 2 m, aby tak mohli vykonávat pracovní úkoly v souladu s pravidlem zachovávání odstupů. K dosažení tohoto cíle mohou sloužit zejména následující opatření:

1. Změna nábytku nebo jeho uspořádání.
2. Využití dalších míst a místností vhodných pro práci.

(2) Pokud z provozních důvodů není možné dodržet pravidlo zachovávání odstupů mezi jednotlivými pracovními stanicemi, a pokud je k provádění práce nezbytný individuální kontakt mezi zaměstnanci umístěnými na různých pracovních místech nejen po krátkou dobu, mohou být jako technické opatření nainstalovány přepážky. Měly by být upřednostňovány přepážky z transparentního materiálu, které umožní nezbytný oční kontakt a adekvátní světelné podmínky.

(3) Přepážky nesmí mít za následek další rizika. Např. je nutné zajistit dostatečnou stabilitu a vyvarovat se ostrých rohů nebo hran.

(4) Přepážky jsou používány k oddělení dýchacích prostorů mezi zaměstnanci vzájemně nebo mezi zaměstnanci a zákazníky (např. u pracovních míst pokladních nebo na přepážkách služeb). Horní hrana přepážky by měla končit minimálně 1,5 m nad zemí u pracovních míst pro sezení, minimálně 2 m nad zemí u přepážek pracovních míst ke stání a u pracovních míst se stojícími zákazníky. Přepážka může mít – pokud je to nezbytné – otvory mimo dýchací prostor (např. pro provedení platby, práci se čtečkou karet nebo předání zboží). Obě strany přepážky

by měly být každý pracovní den očištěny dezinfekčním prostředkem.

4.2.2 Sociální zařízení, jídelny a odpočívárny

- (1) Kromě požadavků stanovených v právních předpisech je zapotřebí přijmout opatření k zajištění zachování odstupu.
- (2) Pro opatření hygieny rukou by mělo být k dispozici snadno přístupné místo s tekoucí vodou, dostatečné množství tekutého mýdla šetrného k pokožce a místo pro hygienické osušení rukou (jednorázové papírové nebo jednorázové textilní ručníky). Pokud to je na základě posouzení rizik vyhodnoceno jako nezbytné, musí být poskytnuty produkty k ochraně pokožky a péči o pokožku. Doporučuje se vyhnout se používání horkovzdušných vysoušečů rukou. Měla by být vyvěšena pravidla mytí rukou.
- (3) Hygienická očista a osušení rukou by mělo být zajištěno také na mobilních a vzdálených pracovních stanicích, např. poskytnutím stanic pro mytí rukou, kanýstrů s vodou, tekutého mýdla a jednorázových ručníků nebo vhodných prostředků pro dezinfekci rukou. Ručníky používané více osobami nesplňují hygienická kritéria.

Sociální zařízení

- (4) V šatnách a umývárkách mají být zavedená technická a organizační opatření, která zajistí dodržování pravidla zachování odstupu, např. pomocí značek na podlaze, omezení počtu lidí apod.
- (5) Sociální zařízení se doporučuje uklízet minimálně jednou za pracovní den.

Odpočívárny

- (6) Dodržování pravidla zachování odstupu má být zajištěno v odpočívárnách a odpočinkových zónách, čajových kuchyňkách i zařízeních, kde se připravuje jídlo, stejně tak jako v záložních prostorách a místnostech. Opatření zahrnují zejména úpravu uspořádání míst k sezení, aplikace podlahových značek a organizace rozložení práce a odpočinku v čase tak, aby se snížila jejich obsazenost lidmi.
- (7) Zařízení k provedení hygieny rukou má být k dispozici před vstupem a před použitím odpočíváren a odpočinkových zón.

Jídelny

- (8) Dodržování pravidla zachování odstupu je třeba zajistit uspořádáním nebo korekcí počtu stolů a sedadel a dalšími technickými opatřeními, např. značením vzdálenosti na podlaze nebo natažením bariérové pásky u výdeje jídla, vrácení táčů a u pokladny, a dále organizačními opatřeními, jako je omezení počtu osob, zvětšení jídelny a prodloužení doby výdeje jídla, aby se zabránilo frontám nebo zajistit zaměstnance, který bude příchozí instruovat a vzniklou situaci organizovat. Příbory a nádobí by měli vydávat zaměstnanci jídelny.
- (9) Zařízení pro hygienu rukou by mělo být k dispozici před vstupem do jídelny.

4.2.3 Větrání a ventilace

- (1) V pracovních místnostech musí být zajištěno dostatečné větrání v souladu s ustanovením § 41 a § 42 nařízení vlády č. 361/2007 Sb.

- (2) Zvýšené větrání a ventilace snižují v místnosti koncentraci všech aerosolů nesoucích virus. Větrání a ventilaci lze zvýšit zejména vyšší frekvencí větrání místností, prodloužením doby větrání nebo ventilace či zvětšením objemu proudícího vzduchu.
- (3) Nejjednodušší formou ventilace je vyvětrání prostoru otevřením oken. Místnosti by se měly vyvětrat okny na začátku práce a potom v pravidelných intervalech. Doporučuje se časový interval mezi dvěma vyvětráními 60 minut pro kanceláře a 20 minut pro zasedací místnosti. Tato frekvence by se během epidemie měla, pokud možno, zvýšit. Větrat by se mělo krátce a intenzivně, okny otevřenými dokořán. Doporučuje se doba větrání 3 až 10 minut.
- (4) Zasedací místnosti by se navíc měly vyvětrat před použitím, obzvláště pokud předtím byli uvnitř jiní lidé.
- (5) Riziko šíření SARS-CoV-2 ventilací a klimatizačními systémy lze v souhrnu klasifikovat jako nízké, pokud jsou součástí těchto systémů filtry nebo přivádějí z velké části čerstvý vzduch. Klimatizační jednotky by se neměly během provozu nebo pracovní doby vypínat, protože to může vést ke zvýšení koncentrace viru v místnosti, a tím ke zvýšení rizika nákazy. Pokud nejsou klimatizační jednotky v provozu nepřetržitě, měla by se jejich provozní doba prodloužit před použitím prostor a po jejich použití.
- (6) Recirkulace vzduchu z místností, které nejsou vybavené klimatizačním systémem s vhodnou filtrací, musí být omezeno v nejvyšší technicky a technologicky možné míře, aby aerosoly potenciálně obsahující virus nebyly přiváděny zpět do místnosti. Vhodné jsou např. vysoce účinné částicové filtry vzduchu (HEPA) filtry. Při provozu systémů se složkou čerstvého vzduchu by se měl jejich výkon navýšit, aby se snížila koncentrace aerosolů potenciálně nesoucích virus – a to v největší možné míře.
- (7) Klimatizační systémy sociálních zařízení by měly být během pracovní doby na pracovišti v provozu nepřetržitě.
- (8) Používání zařízení v recirkulačním režimu, jako jsou ventilátory (např. stojací podlahové ventilátory), osobní ochlazovače (např. mobilní klimatizace a dělené klimatizační systémy) nebo topná zařízení (např. ohřívače ventilátorů), je obecně povoleno pouze v místnostech obsazených jednotlivci, protože obecně v recirkulačním módu nepřivádějí čerstvý vzduch, který by snížil koncentrace aerosolu, a tok vzduchu přispívá k cirkulaci aerosolů v místnosti.

4.2.4 Práce z domova

- (1) Práce z domova jako forma práce na dálku představuje způsob, jak snížit počet zaměstnanců v jednom čase přítomných na pracovišti a podpořit dodržování pravidel o zachovávaní odstupů. To platí obzvláště v případě, že jinak by byl prostor používán větším počtem zaměstnanců porušujících pravidla zachovávaní odstupů.
- (2) Zaměstnanci by měli být seznámeni s pracovní dobou, přestávkami, související nezbytnou dokumentací, ergonomickým zařízením pracoviště a používáním pracovního zařízení, např. správným umístěním monitoru počítače, pokud možno s externí klávesnicí a myší, o správné poloze těla a jejím střídání při sezení a o přestávkách pro pohyb.
- (3) Zaměstnavatel musí organizovat práci tak, aby zajistil, že zaměstnanci, kteří nemají momentálně přístup k odpovídajícímu technickému vybavení budou schopni svoji práci vykonávat a budou mít dostatečný přístup k pracovní komunikaci a informacím.

4.2.5 Pracovní cesty a schůzky

- (1) Počet zaměstnanců vystavených dalšímu riziku nákazy plynoucímu z pracovní cesty

nebo schůzky (např. v regionech s vyšší mírou nákazy), se musí omezit na počet nezbytný k provedení práce. Je zapotřebí s ohledem na epidemiologickou situaci na místě zvážit, do jaké míry lze pracovní cesty nebo schůzky nahradit použitím elektronických komunikačních prostředků.

(2) Minimální odstup se má udržovat také při sdílení vozidel během pracovních cest. V souladu s tím se musí omezit počet osob používajících vozidlo. Pokud není možné dodržet pravidlo zachování odstupů, je vhodné instalovat přepážky nebo zavést osobní ochranná opatření (minimálně používat ochranu úst a nosu). Pokud tato opatření nemůže ze zákonných důvodů např. z oblasti dopravní legislativy dodržet řidič, měli by mít pasažéři (pokud se neřídí pravidlem zachování odstupů) nasazené masky s částicovým filtrem bez výdechového ventilu.

(3) Pokud není během pracovní cesty zajištěna možnost hygieny rukou s použitím vody a mýdla, měl by zaměstnavatel poskytnout alternativní možnosti, jako jsou dezinfekční přípravky na ruce.

(4) V případě schůzek či setkání musí být v zasedací místnosti dodržena pravidla zachování odstupů. Toho může být dosaženo např. snížením obsazenosti. Větrání a ventilace viz bod 4.2.3(4) a (5).

4.2.6 Zajištění dostatečně bezpečné vzdálenosti

(1) Koridory pohybu osob by měly být upraveny způsobem, který umožní dodržování pravidla zachování odstupů mezi zaměstnanci navzájem a mezi zaměstnanci a ostatními osobami, např. vytvořením a označením dalších koridorů, jako jsou jednosměrné koridory nebo speciální cesty, pokud frekvence používání a hustota osob ukazuje na možnost setkávání v koridorech pohybu osob. Alternativně je nutné zvážit možnost intenzivnější ventilace koridorů pohybu osob (viz bod 4.2.3), a to v případech, kdy jsou koridory používány jen po krátkou dobu.

(2) V čekacích zónách a zónách pro stání (např. ve společné místnosti pro kopírování a tisk) se v případě nevyhnutelného shlukování zaměstnanců či dalších osob (např. zákazníků) musí dodržovat pravidlo zachování odstupů. V těchto prostorách má být zajištěna odpovídající ventilace.

(3) Mělo by být umístěno značení, které napomůže dodržování pravidla zachování odstupů. Ke značení se může použít např. bariérová páska na podlaze.

(4) Vzhledem k omezeným možnostem větrání a ventilace je nutné omezit používání výtahů co do počtu osob a kvůli dodržování pravidla zachování odstupů. Pokud to není možné, je nutné používání prostředků pro zakrytí dýchacích cest.

4.2.7 Pracovní vybavení / nástroje

(1) Obecně musí být práce organizována tak, aby se zajistilo, že pracovní vybavení bude používat, pokud možno, pouze jedna osoba, např. poskytnout další pracovní vybavení, aby se snížilo riziko přenosu skrze kontakt s kontaminovaným povrchem.

(2) Pokud není možné používání pracovního vybavení jednou osobou, musí být vybavení před předáním další osobě očištěno čisticím prostředkem. Zvláště je nutné uklízet a čistit povrchy, které přišly do kontaktu se zaměstnancem, např. skrze kapénky vznikající při mluvení. Mezi tyto povrchy patří stolní desky, IT vybavení, telefonní přijímače, volanty, řadicí páky a nářadí. Ovládací panely pracovního zařízení, které musí používat různí zaměstnanci, musí být čištěny pravidelně. Preventivní dezinfekce povrchů se nepovažuje za nutnou.

4.2.8 Organizace pracovní doby a přestávek

- (1) S ohledem na náročnost situace, způsobenou nedostatkem infrastruktury k podpoře práce z domova, a všeobecné nejistotě, jejímž důsledkem je pro mnoho zaměstnanců psychologicky stresující situace, má organizace pracovní doby zvláštní význam.
- (2) Je zapotřebí přijmout vhodná organizační opatření, aby se co možná nejvíce zabránilo blízkému kontaktu zaměstnanců na začátku a na konci pracovní doby a během doby přestávek (např. odpočívárny, umývárny, toalety a sprchy), a aby se předešlo problémům s dodržováním pravidla zachovávání odstupu nebo významným zpožděním zaměstnanců.
- (3) Při rozvrhování směn a sestavování pracovních skupin by měly být, pokud možno, stejné osoby přiřazeny ke stejným směnám nebo pracovním skupinám, aby se dále snížil počet nových kontaktů mezi osobami v zaměstnání. Počet osob na směně nebo v pracovní skupině by měl být snížen na nezbytné minimum.
- (4) U všech opatření směřujících ke snížení koncentrace pracovní síly musí být brána v úvahu veškerá další rizika způsobená těžšími pracovními podmínkami, způsobenými pracovní dobou (např. noční směny) nebo délkou práce (např. prodloužené směny nebo zkrácení doby určené k odpočinku). Pokud je to s ohledem na efektivitu těchto doporučení a zdraví zaměstnanců nutné, měla by být posouzena četnost nehod nebo hygienických pochybení a revidováno posouzení rizik.

4.2.9 Uskladnění pracovních oděvů a osobních ochranných prostředků

- (1) Musí být zajištěno, aby OOP a pracovní oděv používala výlučně pouze jedna osoba. OOP, které mohou být používány více osobami bez toho, že by se zvýšilo riziko nákazy, jako jsou např. zařízení na ochranu proti pádu, jsou z tohoto pravidla vyjmuty. Zaměstnavatel musí zaměstnancům umožnit oddělené skladování OOP s pracovním oděvem a jejich běžného oblečení, pokud bylo při posouzení rizik oddělené skladování určeno jako nezbytné ochranné opatření.
- (2) Pokud není možné, aby pracovní oděv používala pouze jedna osoba, musí být tento oděv před předáním očištěn.

4.2.10 Přístup externích osob na pracoviště a do prostor

- (1) Při vstupu externích osob musí být učiněna následující opatření snižující riziko nákazy:
 1. Kdykoli je to možné, používat ke vzájemnému kontaktu v rámci plnění pracovních úkolů elektronické komunikační prostředky.
 2. Pokud nemůže být dodrženo pravidlo zachovávání odstupu mezi osobami, použít přepážky (např. transparentní přepážky pro styk s veřejností).
 3. Omezit počet externích osob přítomných ve stejný čas, aby mohlo být dodržováno pravidlo zachovávání odstupu mezi osobami (včetně odstupů mezi zaměstnanci).
 4. Pokud nemůže být pravidlo zachovávání odstupu dodrženo a osoby nejsou nepřetržitě vzájemně efektivně odděleny, používat prostředky pro zakrytí úst a nosu.
- (2) V případě delších kontaktů mají být externí osoby zaměstnavatelem na místě vhodným způsobem poučeny o zvláštních ochranných opatřeních na pracovišti. Toto poučení musí zahrnovat místní podmínky, a také možnosti použití hygienických zařízení a případně hygieny rukou pro externí osoby.

4.2.11 Instrukce k postupu v případech podezření na infekci

Osoby s příznaky respiračního onemocnění, u kterých je podezření na infekci SARS-CoV-2, nesmí být na pracovišti. Pokud je zde podezření na infekci SARS-CoV-2, které může vzniknout, zejména v případě horečky, kašláním a dechových obtíží, zaměstnavatel musí předemtnou osobu požádat, aby okamžitě opustila pracoviště a v případě nutnosti vyhledala lékařskou pomoc.

4.2.12 Zvážení psychického stresu

(1) V zájmu co nejlepší ochrany zaměstnanců před nákazou SARS-CoV-2 jsou na mnoha pracovištích měněny pracovní stanice a procesy nebo jsou zaváděny nové. V některých případech to může mít dalekosáhlé dopady na organizaci práce, podobu a rozložení pracovních stanic, strukturu pracovní doby a způsob, jakým se na pracovišti odehrává komunikace a spolupráce, což může ve svých důsledcích vést k psychickému stresu.

(2) Mezi další aspekty práce, které se podílejí na psychické zátěži zaměstnanců, které je třeba vzít v úvahu, patří možné konflikty se zákazníky, dlouhodobé vysoké pracovní vytížení v systémově nezbytných odvětvích a efekty omezení kontaktů, jako je sociální izolace při práci z domova.

(3) Tato dodatečná psychologická zátěž má být brána v úvahu při posuzování stresové situace, které jsou zaměstnanci vystaveni, a je důležité na ni odpovědět příslušnými opatřeními.

(4) Mezi možné krátkodobé důsledky psychického stresu patří nebezpečné chování, zvýšené riziko nehod a zvýšená zdravotní rizika.

(5) Zejména manažeři si musí uvědomovat potřebu nepřetržitého sledování vlivu pracovního procesu na bezpečnost a zdraví při práci. V případě potřeby je třeba konzultovat stav s odborníky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci, jako jsou specialisté BOZP a lékaři pracovnílékařských služeb, nebo jiné kompetentní osoby.

4.2.13 Prostředky pro zakrytí dýchacích cest a osobní ochranné prostředky

(1) Pokud technická a organizační ochranná opatření nemohou minimalizovat riziko nákazy při práci, musí být provedena individuální ochranná opatření, která mohou zahrnovat použití ochranných prostředků dýchacích cest, medicínských ochranných masek (chirurgických ústenek) či filtrujících poloobličejových masek. Je třeba držet se příslušných pokynů pro jejich nasazení, sejmutí a čištění, které jsou specifické pro daný produkt a o kterých musí být osoby, kterých se to týká, poučeny.

(2) Použití ochranných prostředků pro zakrytí dýchacích cest a filtrujících poloobličejových masek představuje pro jejich uživatele zvýšenou zátěž (například větší dýchací odpor v důsledku odporu filtru filtračních materiálů nebo tepelné namáhání v důsledku větší tepelné izolace ochranného prostředku). V tomto ohledu je zapotřebí přezkoumat, do jaké míry by měl být čas jejich nošení omezen zapojením do jiné práce nebo pravidelnými přestávkami. Prostředky pro zakrytí dýchacích cest, medicínské ochranné masky a filtrující poloobličejové masky by měly být měněny přinejmenším, když provlnou.

(3) Účelem chrániče obličeje je poskytnout svému uživateli ochranu před vnějším nebezpečím (sebeochrana). Důkaz ochranné funkce pro ostatní osoby není součástí schvalovací procedury. Nemají filtrující funkci. Přesto však mohou být chrániče obličeje použity jako OOP v souladu s předpisy, zvláště při současném použití filtrující poloobličejové masky (minimálně FFP2 nebo srovnatelné) během činností, při kterých vzniká aerosol, čímž doplní osobní ochranu uživatele.

4.2.14 Podávání instrukcí a proaktivní komunikace

- (1) Během epidemie se má provádět instruktáž týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Odpovídající obecné a speciální požadavky vztahující se k podávání instrukcí jsou nadále v platnosti (např. s ohledem na dokumentaci). Během epidemické situace mohou být instrukce předávány za použití elektronických komunikačních prostředků. Instruktor musí ověřovat porozumění zaměstnanců, kterým může kdykoli pokládat dotazy.
- (2) Pokud aktualizované posouzení rizik ukazuje na zvýšené riziko nákazy na pracovišti v důsledku epidemiologické situace, a pokud musí být zavedena další opatření k ochraně před nákazou, zaměstnanci musí být v tomto smyslu instruováni před započítím práce a poté v pravidelných intervalech, stejně tak jako v případě významných změn.
- (3) Při přípravě instruktáže může zaměstnavatel vyhledat radu specialisty BOZP nebo lékaře pracovnílékařských služeb. Vyhledat tuto radu může být obzvláště nezbytné, pokud je z důvodu rizika nákazy SARS-CoV-2 nutné zavést speciální opatření na ochranu zvláště náchylných zaměstnanců. Aby bylo možné čelit obavám a nejistotě na straně zaměstnanců, vyvolaných přísunem velkého množství částečně si odporujících informací vztahujících se k nebezpečí SARS-CoV-2, je zapotřebí proaktivní komunikace o možných zdravotních rizicích a ochranných opatřeních co nejdříve je to možné.
- (4) K zajištění ochrany před nebezpečím SARS-CoV-2 ve vztahu k výkonu práce musí být všechny osoby zaměstnané v místě práce soustavně instruovány o rizicích přenosu a možnostech, jak se zapojit do realizace opatření. Relevantní obsah instruktáže pro zaměstnance pracující v rámci smlouvy o konkrétní službě či práci se musí zaměstnavatel dohodnout se zaměstnavatelem u externích společností, a musí být zajištěno provedení instruktáže u externí společnosti.
- (5) Ochranná opatření musí být vysvětlena a převedena do srozumitelné informativní podoby (např. nápisy, upozornění, podlahové značky). Instruktáž musí být provedena srozumitelnou formou a jazykem.
- (6) V případě práce s biologickým činitelem SARS-CoV-2 má být v rámci instruktáže poskytnuto také obecné poradenství v oblasti ochrany zdraví při práci. V tomto procesu by měl být zapojen lékař zodpovědný za prevenci v oblasti pracovního lékařství (obvykle poskytovatel pracovnílékařských služeb).
- (7) Instruktáž zahrnuje informace o současném stavu poznání, riziku nákazy a riziku opětovného onemocnění po návratu zotavených zaměstnanců zpátky do práce, poté co byli nemocní COVID-19.

5 Preventivní pracovnílékařská péče

5.1 Obecné poznámky na úvod

Během epidemie se opatření směřující ke kontrole infekce na úrovni populace překrývají s opatřeními v oblasti zdraví a bezpečnosti práce na pracovištích. Lékař poskytující pracovnílékařské služby by měl poradit zaměstnavatelům ohledně plnění jejich povinností v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a podporovat zaměstnavatele při přípravě správných operačních postupů pro práci, včetně způsobů získání přístupu k testům pro SARS-CoV-2.

5.2 Preventivní pracovnělékařská péče

5.2.1 Obecné informace k preventivní pracovnělékařské péči

- (1) V epidemické situaci nadále platí požadavky vyhlášky o pracovnělékařských službách a některých druzích posudkové péče týkající se poradenství pro zaměstnance a zaměstnavatele související s individuálními riziky spojených s prací.
- (2) Pravidelné pracovnělékařské prohlídky stanovené vyhláškou č. 79/2013 Sb., které byly v průběhu epidemie SARS-CoV-2 odloženy z osobních nebo organizačních důvodů, musí být uskutečněny včas, aby byl umožněn návrat k intervalu, který byl pro ně dříve právním předpisem stanoven. Pokud z posouzení rizik vyplývá pro zaměstnance více preventivních opatření, měly by být úkony preventivní pracovnělékařské péče realizovány během jedné návštěvy.
- (3) Preventivní pracovnělékařská péče může být poskytována telefonicky / telemedicínským rozhovorem a konzultací zdravotní historie. Aby se snížilo zatížení lékaře pracovnělékařských služeb a zabránilo se možnému řetězovému šíření nákazy, doporučuje se, aby lékařské konzultace, které nejsou vyžadovány zákonem, byly uskutečněny, pokud možno, telefonicky / telemedicínskými prostředky nebo aby byly odloženy.
- (4) Zaměstnavatel je povinen lékaři zodpovědnému za pracovnělékařskou péči poskytnout nezbytné informace o podmínkách na pracovišti. V případě epidemie tyto zahrnují také epidemický plán daného pracoviště. Lékař musí v pracovnělékařské anamnéze vzít v potaz veškeré pracovní podmínky a rizika spojená s prací.
- (5) Lékař se specializací na pracovní lékařství musí ve vhodných intervalech hodnotit pracovnělékařskou prevenci za účelem identifikace potenciálních rizik a, pokud je to možné, doporučit ochranná opatření.

5.2.2 Pracovnělékařská péče ve spojitosti s prací nesoucí riziko nákazy SARS-CoV-2 (s vědomým zacházením s biologickým činitelem SARS-CoV-2)

- (1) Pracovnělékařská péče musí být poskytována specificky pro konkrétní práci se SARS-CoV-2 (v souladu s nařízením vlády 361/2007 Sb.). V případě nespécifických prací to platí, pokud je práci přiřazena 3. kategorie práce v souvislosti s prací s biologickým činitelem SARS-CoV-2. V případě prací ve 2. kategorii práce musí být revidováno posouzení rizik se zřetelem na to, zda hrozí riziko nákazy i přes zavedená ochranná opatření; pokud zde riziko nákazy je přítomno, musí být poskytnuty služby pracovnělékařské péče. Preventivní konzultace a opatření se týkají zejména zaměstnanců v kontaktu s pacienty ve zdravotnických službách a zařízeních sociální péče.
- (2) Práce, při které riziko nákazy vzniká čistě z pracovního kontaktu mezi zaměstnanci nebo se zákazníky, není prací spadající do působnosti nařízení vlády 361/2007 Sb. (není splněna podmínka vědomého zacházení s biologickým činitelem).

5.2.3 Pracovnělékařská péče vyplývající z práce na dálku v době epidemie

- (1) Práce na dálku se na pozadí epidemie často uskutečňuje za obtížných podmínek (např. omezení sociálních kontaktů, současná integrace s rodinnými povinnostmi atd.). Psychosociální stres vyvolaný prací z domova může představovat zdravotní riziko.

5.3 Hodnocení nákazy SARS-CoV-2 mezi zaměstnanci

Poskytovatelé pracovnělékařských služeb by měli hodnotit nákazu SARS-CoV-2 mezi

zaměstnanci, s cílem identifikovat pracovní zóny, které mohou být spojeny s vyšším rizikem nákazy, aby mohli v případě potřeby doporučit vhodná opatření.

5.4 Návrat do práce po prodělání nemoci COVID-19

(1) Zaměstnanci vracející se do zaměstnání po prodělání COVID-19 potřebují kvůli potenciálně závažným následkům nemoci zvláštní podporu k překonání fyzického a psychického stresu souvisejícího s prací.

(2) Navracející se personál musí před znovuzapočetím práce obdržet informace o ochranných opatřeních, která je nutné na místě výkonu práce kvůli epidemii SARS-CoV-2 dodržovat.

(3) V případě pracovní neschopnosti trvající déle než osm týdnů, s výjimkou výkonu práce v kategorii první podle zákona o ochraně veřejného zdraví a nejde-li o práci nebo činnost, jejíž součástí je riziko ohrožení zdraví nebo nestanoví-li jiný právní předpis jinak, se provede mimořádná prohlídka.

(4) Je obecným pravidlem, že zaměstnanci nemusí v případě onemocnění zaměstnavateli odhalovat diagnózu nebo symptomy onemocnění. Jakoukoli informaci pro zaměstnavatele nezbytnou poskytne v rámci karanténních pravidel orgán ochrany veřejného zdraví. Pokud se zaměstnavatel dozví, že některý ze zaměstnanců je infikovaný, musí v nejvyšší možné míře chránit identitu zaměstnance, aby se předešlo stigmatizaci postiženého.

(5) Pokud se objeví konkrétní případy nákazy na pracovišti, jednotliví zaměstnanci mohou znejistět, jakým způsobem interagovat a komunikovat s ostatními a s navracejícími se zaměstnanci. Rovněž se mohou obávat přenosu nákazy v zaměstnání. Informace o současném stavu poznání, zejména s ohledem na riziko nákazy nebo opětovného onemocnění, může pomoci zabránit případným obavám těchto zaměstnanců. Osoby, na které je vhodné se obrátit v případě otázek ohledně zdraví jedince (svého zdraví) na pracovišti, jsou zejména poskytovatelé pracovnělékařských služeb a specialisté BOZP.

Příloha: Ochranná opatření pro speciální místa výkonu práce, pracovní stanice a speciální pracovní zařízení

1 Staveniště

(1) Na každém staveništi by mělo být zařízení pro hygienu rukou a musí být po celý čas dodržovány požadavky nařízení vlády č. 361/2007 Sb. Zařízení pro mytí rukou nebo zařízení pro mytí a toalety by mělo být dostupné v blízkosti pracovních stanic. V zařízeních pro mytí a zařízeních pro mytí rukou by měla být tekoucí voda, tekuté mýdlo a jednorázové ručníky, aby měly zaměstnanci možnost očisty v souladu s hygienickými požadavky. Dále by měly být k dispozici prostředky k dezinfekci rukou, např. k okamžitému zajištění požadované hygieny rukou v případě omezené dostupnosti zařízení pro mytí rukou.

(2) Vzhledem k aktuální epidemické situaci by měly být přenosné samostatné toalety bez vnějšího napojení vybavené minimálně jedním zařízením k mytí rukou s tekoucí vodou, tekutým mýdlem a jednorázovými ručníky a pokud je to nezbytné, také dezinfekcí. Pokud dané není možné, musí být zařízení k mytí rukou k dispozici v bezprostřední blízkosti toalet, v souladu s bodem (1).

(3) Sanitární místnosti a sociální zařízení musí být uklízeny v souladu s hygienickými požadavky; na staveništích alespoň denně a pokud je to nezbytné, i několikrát denně.

2 Zemědělství, lesnictví

Zařízení pro hygienu rukou by měla být rovněž dostupná mimo prostory pracoviště. Pokud kvůli krátkému trvání práce není nutné poskytnout zařízení pro mytí rukou nebo zařízení pro mytí, musí být zaměstnancům k zajištění nezbytné hygieny rukou poskytnuty dezinfekční prostředky na ruce.

3 Doručovací služby, veřejná doprava a cestování

(1) Zaměstnancům v doručovacích službách či veřejné dopravě by měly být poskytnuty prostředky pro dezinfekci rukou, a to z důvodu, že jsou jim omezeně dostupná zařízení pro mytí rukou nebo zařízení pro mytí. Vozidla společnosti dále musí být dodatečně vybaveny potřebami pro hygienu rukou a dezinfekci, a stejně tak papírovými ručníky a utěsnitelnými pytlíky na odpad. Zaměstnanci musí mít možnost použít sociální zařízení. Dané musí být bráno v úvahu při plánování cest.

(2) Pokud jsou zaměstnancům dány k dispozici přenosné, samostatné toalety např. v zóně místní veřejné dopravy, a není zde zařízení pro mytí rukou, nesplňují tyto samostatné toalety hygienické požadavky. Zařízení pro mytí rukou by mělo být součástí samostatné toalety. Zařízení pro mytí rukou (umyvadla s tekoucí vodou a uzavřeným odtokovým systémem) by měla být vybavena tekutým mýdlem a jednorázovými ručníky. Upozorňujeme na skutečnost povinností vyplývajících z nařízení vlády č. 361/2007 Sb.

(3) Je rovněž nutné mimo pracoviště zachovávat minimální odstup při kontaktu s dalšími osobami (zákazníky) v rámci činností spojených s prací. Pokud nemůže být pravidlo zachovávání odstupů respektováno, je přinejmenším nutné používat prostředky pro zakrytí úst a nosu.

(4) Pokud je to možné, zákazníci a smluvní strany musí být informováni o nezbytných ochranných opatřeních ohledně kontaktů souvisejících s pracovní činností (kontaktů se zákazníky); pokud je to nezbytné (např. pokud jsou v místě práce známy osoby, kterým byla

úředně nařízena domácí izolace nebo vykazují známky respiračního onemocnění s podezřením na infekci SARS-CoV-2, a které je zapotřebí objasnit), musí být se zákazníky, smluvními stranami a případně s dalšími zaměstnavateli zapojenými do práce, smluvně ochranná opatření.

(5) V případě cest z pracovních důvodů je zapotřebí vyvarovat se současného používání vozidla více zaměstnanci. Kromě toho by mělo být, pokud možno, omezeno sdílení vozidla skupinou osob – simultánně nebo konsekutivně –, např. přidělením vozidla konkrétní skupině. Interiér vozidla používaného k pracovním účelům musí být pravidelně čištěn, zvláště v případě používání více osobami, a to při každé změně uživatele.

4 Ubytování zaměstnanců

(1) Měla by být zavedena dodatečná opatření, zvláště pro dobu provozu ubytovacího zařízení.

(2) Před započítáním práce by měli být zaměstnanci rozděleni do stálých skupin s maximálním počtem čtyř osob. Větší skupiny do 15 osob jsou možné v případě, že je to z technologických důvodů prokazatelně nezbytné.

(3) Během celé doby pobytu by měl být přidělen zaměstnanci jeden stálý pokoj nebo apartmán. Různé pracovní skupiny by měly být, pokud je to možné, ubytované v různých ubytovacích zařízeních, a pokud to není možné, tak alespoň v oddělených částech tohoto zařízení.

(4) Zaměstnanci z různých pracovních skupin pobývajících ve stejném ubytovacím zařízení by měli být schopni zachovávat minimální vzájemný odstup. Za tímto účelem by měla být snížena běžná obsazenost a rovněž by mělo být odpovídajícím způsobem sníženo množství nábytku nebo by měl být přestavěn.

(5) Pokud má každý zaměstnanec vlastní ložnici, lze usuzovat, že hygienické požadavky jsou naplněny. Obsazenost ložnic pouze jednou osobou je „obecné pravidlo“.

(6) Pokud stanovená zásada (4) nemůže být dodržena, měla by být plocha určená v prostoru na spaní jedné osobě zdvojnásobena z 6 m² na 12 m², když jsou využívány sdílené pokoje. Důsledkem tohoto opatření je snížení jinak obvyklé kapacity obsazenosti o jednu polovinu. V jednom prostoru na spaní mohou být ubytovány maximálně čtyři osoby. Výjimkou z tohoto pravidla jsou partneři nebo rodinní příslušníci.

(7) Když jsou ve společné místnosti ubytováni zaměstnanci z různých kolektivů, musí být postele uspořádané tak, aby bylo umožněno dodržování pravidla o zachování odstupů. Patrová postel by měla být obsazena pouze jednou osobou. Výjimky se vztahují na partnery nebo rodinné příslušníky.

(8) V zájmu zachování bezpečné vzdálenosti ve společných prostorách může být nezbytné zvětšit prostor pro volný pohyb.

(9) Doporučuje se, aby pokud možno bylo každé pracovní skupině poskytnuto vlastní sanitární a sociální zařízení. Pokud to není možné, zařízení by nemělo být různými skupinami používáno současně. Mezi použitými by mělo být zařízení uklizeno a pokoje vyvětrány nebo ventilovány.

(10) Ubytování a k němu příslušející zařízení se doporučuje každý den dle potřeby uklízet.

(11) Je třeba zabezpečit, aby v sanitárních a kuchyňských prostorách bylo vždy k dispozici

tekuté mýdlo a jednorázové papírové nebo jednorázové textilní ručníky.

(12) Musí být k dispozici dostatečné množství virucidních dezinfekčních prostředků na ruce (minimálně jeden dávkovač na pokoj, koupelnu, toaletu a kuchyň).

(13) Musí být vyvěšen úklidový rozvrh, který zajistí dodržování pravidelného a důkladného úklidu a jeho kontrolu. Tento rozvrh musí úklidový personál podepisovat, aby byl každý provedený úklid potvrzen.

(14) Měly by být k dispozici pračky a myčky nádobí, aby bylo zajištěno, že prádlo a nádobí bude umýváno při minimální teplotě 60 °C.

(15) Musí být zajištěna možnost pravidelného praní pracovních oděvů.

(16) Mělo by být poskytnuto náhradní ubytování pro zaměstnance v karanténě, u kterých je podezření na nákazu COVID-19. Měly by být poskytnuty v dostatečném počtu, je důležité zajistit oddělené sanitární prostory. V tomto prostoru doporučujeme, aby byla k dispozici voda za účele dodržování pitného režimu.

(17) Jako preventivní opatření je zapotřebí vypracovat plány (např. s odkazem na epidemické plány) pro případ nákazy v ubytovacím zařízení. Tyto přípravy jsou zvláště zapotřebí pro oddělené ubytování nemocných osob (např. při příznacích nachlazení). Ustanovení týkající se užívání ubytovacího zařízení (např. úklid, chování v případě požáru, poplachová směrnice) musí obsahovat dodatečná ustanovení o tom, jak se chovat a postupovat v případě nemoci, a musí zahrnovat vznik epidemické situace (zejména pravidla o zachovávaní odstupu, pravidla etikety při kašli/kýchání a pravidla hygieny rukou). Zaměstnanci musí být o těchto ustanoveních poučeni formou, která je jim srozumitelná.